

Mámina Flétna

Petr Rezek

Koupil jsem flétnu, byla nová
Řekl jsem mámě, ať ji schová,
Tam kde se trochu práší, ale nikdy moc,
Pak jsem ji pohladil a řekl „dobrou noc“...
A měl jsem pocit,
Jak bych dávno na ni hrál.....

A pak jsem dal svou přízeň strunám...
Dech dívkám bral jak příboj vlnám...
A stokrát počmáral jsem papír notový
A přesto nezmizel ten pocit flétnový...
A vlastně nevím,
Jestli mrazil nebo hřál....

Pak jsem se vrátil zpátky domů za svou flétnou
Na cestě natrhal jsem doušku mateří...
Napsal jsem včelám - ať se všechny večer slétnou
S medovým dárkem u nás u dveří...

Zůstal jen dům a vůně známá...
Stolička u kamen kde sedávala máma...
Na stole lísteček, co býval kdysi bílý...
A sklíčka známých, prachem zamlžených brýlí...
Písmenka nejistá, jež stačila jen říct...

„Už máme chlapče konec května...
Myslíme na tebe!...tvá máma i tvá flétna...
Věřím, že jednou, až na ni budeš hrát,
Poví ti o všem co ti máma chtěla dát...
Písmenka slábnou...další řádky nejsou znát...“

A tak se vracím zpátky domů za svou flétnou
A rozumím všem tónům, tónům, které vzlétnou...
Až tam, kde prostý příběh flétnový
Už v kolébkách všem dětem napoví,
Že každý doma svoji flétnu má!
Máminu flétnu
A měl by často na ni hrát.....